

והמענה לזה:

ב"צבא" כפשוטו — ישנה תקופה שבה נערכים ה"אימונים", ולאחרי תקופה זו — מגיע שלב נעלה יותר, וכן הלאה.

ועל דרך זה מובן גם לצבאות ה' — שישנם בזה כמה וכמה דרגות, בעילוי אחר עילוי.

[1234567]

דהנה כתיב וכל בנייך לימודי ה', שבזה ב' פירושים:

א. מלשון לימוד, היינו, שכל בני-ישראל הם בדוגמת תלמידים שלומדים אצל הקדוש ברוך-הוא.

ב. מלשון רגילות, היינו שהם מרגילים את עצמם — עד שהרגל אצלם נעשה טבע — להתנהג על-פי רצונו של הקדוש-ברוך-הוא.

והנה, אף שכל בני-ישראל נקראים לימודי ה', — וכן כל בני-ישראל נקראים בשם צבאות ה' (שהרי בשם זה נקראו כל בני-ישראל בצאתם ממצרים) — מובן, שבזה גופא ישנם חילוקי דרגות, וכאשר מסיימים שלב א' — אזי מתעלים לשלב נעלה יותר.

ובזה ישנו תפקידם המיוחד של ילדי ישראל שלפני בר ובת מצווה, וכאשר מסיימים את תקופת החינוך והאימונים (במשך כמה וכמה שנים) מתוך הצטיינות והצלחה — מגיעים הם לשלב נעלה יותר...

(משיחה לילדי "צבאות ה'" — ח"י בניסן, חול-המועד פסח תשמ"ג —

התועדויות תשמ"ג כרך ג עמ' 1294)

אוצר החכמה

פרק ב

לימוד חסידות לפני הבר־מצווה

א. מאמרי חסידות הכי קלים

בתלמידים שלפני גיל מצוות, יש מקום ללמדם בקביעות מאמרי חסידות הכי קלים, אבל לא פחות מגיל מופלא סמוך לאיש.

(אגרות קודש כרך י"ח עמ' רסה)

1234567

ב. לימוד ה'פרשה החסידית'

אצל כמה וכמה חסידים יש מנהג ללמוד בכל שבוע ושבוע (ובמיוחד – בשבת) החסיד'שע פרשה (בשבתות החורף – בתורה אור, ובשבתות הקיץ (וסיום החורף) – בלקוטי תורה). ואצל כמה היה המנהג ללמוד אותה (על כל פנים בשטחיות) עם בני משפחתם, גם עם ילדים בגיל בר־מצווה (או גם פחות מזה).

(משיחות שבת פרשת לך לך חשמ"מ, מוגה – התועדויות חשמ"מ כרך א עמ' 315, הערה 29)

ג. לדעת בעל־פה פרקי תהילים, משניות ותניא

במענה על מכתבו בו מודיע שנעשה בר־מצווה. הנה יהי רצון שמבן י"ג למצוות יגדל לבן ט"ו לגמרא וכו', ויצליח בלימודיו בתורת הנגלה ובתורת החסידות ובהנהגה מתאימה לתורתנו הק' תורת אמת, ובוודאי יודע בעל פה לכל הפחות איזה קאפיטלעך [= פרקים] תהילים איזה פרקים משניות ופרקי תניא וחזור עליהם מזמן לזמן.

בברכה לתלמוד תורה ביראת שמים.

(אגרות קודש כרך ט עמ' קסו)

פרק ג

להיות על הציון

1234567

א. ביום הבר-מצווה או בסמוך לו

...ועל שאלתו השנייה בעניין הבר-מצווה של בנו. שי' שצריכה להיות בפרשת בשלח שנה זו.

אוצר החכמה

הנה בכלל תמה אני על שאלתו, ועל שאינו מחפש סיבות להיות על ציון כ"ק מו"ח אדמו"ר וצוקללה"ה נבג"מ זי"ע, וכיוון שהבר-מצווה של בנו הוא בהימים הקרובים ליום ההילולא יו"ד שבט, הרי לכאורה זהו הוראה שצריך להאחו (אנחאפען זיך) בהזדמנות זו ולהיות על הציון, און אפפרישען [= לרענן את החוויות] מה שזכה להיות כמה זמן בימים הבהירים בהיותו בהשיבה ובסביבת אנשי שלומינו, ואם לא בהזדמנות זו, אימתי? ואם [מ]איזה טעם שיהיה אי אפשר הדבר או על כל פנים שנדמה לו שאי אפשר הדבר, הרי יהי רצון שתהיה הבר-מצווה במקומו עתה ובשעה טובה ומוצלחת והוא וזוגתו ובני ביתם שיחיו כולם יחד ישמחו בשמחה אמיתית שהיא שמחה של מצווה.

(אגרות קודש כרך ה עמ' צה)

ב. חזרת מאמרי חסידות ב'אוהל'

"כשהייתי עמו על האוהל, ציווה לי [= אדמו"ר הרש"ב לאדמו"ר הריי"צ] לאמר שם [המאמר] 'הוא היה אומר', ועוד מאמר" (כמדומה "מה רבו". הכותב).

(*"רשימות" חוברת ה' (יומן ב') עמ' 33*)

ג. לחזור מאמר הבר־מצווה ב'אוהל'

אזה"ח 1234567

הרב שמואל זלמנוב [ז"ל]: האם מן הראוי שהוא [= הבר־מצווה] יחזור את המאמר (דא"ח) ב"אוהל" (דכ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע)?
כ"ק אדמו"ר: דבר נכון במאוד.

(יחידות הרב שמואל זלמנוב [ו"ל] עם בנו [יבדלחט"א – הרב התמים ישראל יוסף שי' זלמנוב] לרגל ה"בר־מצווה", אור לט"ו באב תשי"ב – היכל מנחם כרך א עמ' ריז)

ד. לחזור המאמר, כולו או מקצתו

ביום י"ד כסלו תשכ"א נעשה בני... בר־מצווה. כשנכנסנו... ליחידות קודם הבר מצווה... אמר הרבי:

"הבחור הבר־מצווה יסע אל הציון (של הרבי נ"ע) ויחזור שמה את מאמר הבר־מצווה – איתא במדרש תהילים – כולו או מקצתו".

אוצר החכמה

(על־פי ר' מ' שוסטרמן מתוך הספר למען ידעו... עמ' 130)